

Jarošovský zpravodaj

Obec Jarošov nad
Nežárkou

3/2007

Zprávy z obce

Veřejná sbírka

Rada Obce Jarošov nad Nežárkou svým usnesením č. 221/2007 vyhláší mezi občany sbírku na nový ciferník věžních hodin. Své příspěvky můžete přinést do kanceláře obecního úřadu, kde vám bude na požádání vystaveno potvrzení o převzaté výši. Jakákoliv částka je vítána. Sběrka je vyhlášena do 15. 10. 2007.

Nová podlaha v sokolovně

Během září byla provedena renovace podlahy v sokolovně, na kterou získala obec grant z kraje. Mimoto dojde k osazení zátěžového koberce, výměně poškozených sítí před okny a nákupu odrazového můstku pro cvičení žáků základní školy.

Lípa, která vidí

Jistě jste si všimli, že bylo v Jarošově upraveno prostranství za hasičskou zbrojnicí. Měla by zde postupně vzniknout odpočinková zóna, jakási symbióza hřiště a parčíku všestranně použitelného pro širokou škálu věkových skupin, ať už mezi ně patří maminky s dětmi, mladí hasiči, anebo prostě lidé, kteří si chtějí na chvíli sednout a vstřebávat energii historického jádra naší obce.

Nad tímto prostranstvím byla vztyčena plastika torza lipového kmene ze stromu, který stál mezi čp. 23 a 24 na Horní návsi. Její tvůrci David Kuška a Vladimír Čejna nazvali dílo prozaicky – „Lípa s očima“. Můžete tedy při svých procházkách sami posoudit, jak se Vám tenhle okatý kmen bude líbit.

Strom života na Horní návsi

Naše obec obdrží dvacetitisícovou dotaci na projekt Zelená Horní náves, který je součástí obnovy a rozvoje veřejné zeleně. V rámci tohoto projektu bude nejstarší veřejné prostranství v Jarošově dosazeno javory babykami, lípami srdčitými, jeřáby obecnými a zakrslými jabloněmi. Naše žádost uspěla v plné výši spolu s dalšími 49 z celkového počtu 151 účastníků.

Poklad v makovici

Když 6. srpna letošního roku Vlasta Lukš s Františkem Boudou otevřeli tzv. makovici z věže kostela svatého Prokopa a vytáhli z jejích útrob plechovou krabičku ovázanou drátem, byli jsme všichni trochu zklamáni. Krabička obsahovala dřevěný špunt, povětrnostními vlivy spečená lejstra, poničený výtisk katolických novin a hrst střeptů. Díky knihovnici jindřichohradeckého muzea Štěpánce Běhalové a vedoucí oddělení SOA v Třeboni Laděně Plucarové se fragmenty dostaly do těch správných rukou. V restaurátorské a konzervátorské dílně jim paní Alena Kahanová a Mária Příbylová vrátily staronovou podobu.

Až teprve pak jsme si uvědomili autentickou cenu těchto dokumentů pro historii naší obce. První z nich je opis listiny z doby nové výstavby věže, která podlehlá ničivému požáru v roce 1720. Druhá je z roku 1892, kdy byl zlacen kříž i s kopulí. A třetí, o pět let starší, obsahuje mimo jiné podrobný popis vichřice a škod, které způsobila. Podle zápisů v kronice došlo 10. srpna 1965 k opravě nahnutého kříže a při této příležitosti měla být otevřena i makovice. Výskyt trhacích nýtů na jejím plášti nasvědčuje, že byla v posledním období skutečně otevřena a následně zavřena. Žádné listiny z tohoto období se bohužel nedochovaly. Poklad z makovice byl pečlivě zdokumentován Vlastimilem Sobotou. Ten také nafotografoval samotné sejmutí kříže a rozhled po okolí viditelném z lešení. Mimo to také napsal zcela novou listinu, která byla s dalšími materiály zaletována do měděného pouzdra a bude umístěna zpět pod kříž.

Originály listin jsou uloženy na Obecním úřadě, jejich kopie a ukázky dalších předmětů budou součástí výstavky, kterou uspořádáme v Pravdově knihovně.

Bohumil Rod
starosta obce

Třídění odpadu – jediná cesta !

Odpadků je stále víc. Můžeme se o tom přesvědčit každou středu večer, když se ulice zaplní popelnicovými nádobami. Nic není platné, že ve vsi funguje sběrný dvůr, do kterého můžete odevzdat zvlášť sklo, pet lahve, papír, železo, nebezpečný odpad i odpad ze zahrádek. V popelnicích je možné nalézt opravdu všechno, a to se v nich ani nemusíte přehrabovat! Stačí se jen podívat, co z nich přetéká ven... V srpnu byl už proto vyčerpán roční rozpočet na odvoz komunálního odpadu, tedy popelnic. Takže vy, kteří budete láteřit, o kolik víc zase musíte za odvoz platit, podívejte se do své popelnice! Nějaká ta petka, skleněná láhev nebo papír se tam zcela jistě najde. A přitom je to tak jednoduché – trochu přemýšlet a nebýt pohodlní. Třídění je skutečně jediná cesta, jak do budoucnosti zbrzdit roztáčející se spirálu poplatků za odpad. Přispět k řešení tohoto ožehavého problému může opravdu každý z nás.

Bohumil Rod
starosta obce

Nabídka možnosti stravování

Vážení spoluobčané,

školní jídelna při ZŠ a MŠ v Jarošově nad Nežárkou nabízí možnost stravování se do jídlonosičů. Nabízíme každý den výběr ze dvou jídel, v pátek se vaří jídlo jedno. Jídelna vaří i během školních prázdnin. **Veškeré bližší informace získáte na telefonu 384 396 102 nebo přímo ve školní jídelně, a to každý pracovní den v době od 7. do 14. hodin.**

Petr Frühauf, vedoucí ŠJ

Podzimní sběr žaludů

Vážení milovníci naší překrásné přírody, dovoluji si Vás opět oslovit za účelem vyhlášení soutěže v podzimním sběru žaludů. Pravidla jsou stejná jako v minulých ročnících, věková hranice je neomezena. Zapojit se tedy mohou i ti, kteří již dávno odrostli ze školních lavic, mají soutěživého ducha a chtějí pomoci naší zvěři v době pro ni nejtěžší, v době velkého zimního strádání.

Žaludy je možné nosit každý pátek v době od 16. do 16.45 hodin ke školní jídelně počínaje měsícem říjnem až do 16. listopadu 2007. Po vyhodnocení soutěže obdrží nejlepší sběrač cenu a věřím, že určitě příjemnou. **Přeji všem soutěžícím co nejlepší umístění.**

Je však jisté, že bez přírody nelze žít a ty nádherné chvíle zachycené ve svých duševních fotoaparátech – svých myšlenkách, vzpomínkách a srdcích, ať už to bylo za krásného letního rána, při západu slunce, ve svitu bledého měsíce nebo v tichu zasněžené zimní krajiny, to jsou ty ceny největší a nejcennější, které nejdou vyvážit žádnou hroudou zlata, ceny, které nám nikdo nedokáže vzít, ceny na celý šťastný život.

Chraňme si naši milovanou přírodu, pomáhejme jí jak jen to jde a nenechme ty, kteří nám ji svým bezohledným chováním ničí, aby své činy mohli beztrestně provádět. Ono vytrhnout keř, zničit strom, vyházet odpadky, to je velmi jednoduché a nestojí to skoro nic, snad jen ten bezohledný okamžik, chvíli napětí, strachu, ale pak odstraňování těchto následků nás stojí mnoho.

Věřím však ve vítězství zdravého rozumu, přece nezničíme sami sebe, i když se o to zatím docela slušně snažíme.

Petr Frühauf

Vydařená vycházka

Na padesát účastníků, které neodradily ani první dešťové kapky před plánovaným startem v jednu hodinu po poledni, se rozhodlo absolvovat v pátek 6. července předpoutovou vycházku inzerovanou v minulém čísle našeho zpravodaje. Z tradičního výchozího místa u fary, kde nám někteří členové dramatického kroužku umožnili nahlédnout do rodinného života mystického zakladatele naší obce rytíře Jaroše, jsme tentokrát zamířili přírodou přímo proti proudu Kameničky.

První zastavení bylo v „Kuchyňkách“, tedy na louce u bývalého farského lomu, kde by podle pověsti měl být hrob „ženy sedmi mužů“, mezi našimi současníky známější spíše jako „Ester“ z literárního ztvárnění Svato-pluka Doseděla. Netrvalo dlouho a hrob byl skutečně nalezen. Náležitě omšelý a dokonce i hada jsme na něm objevili. Po chvíli jsme se o kousek dál přesvědčili, že ani další jarošovská pověst o divých ženách nelhala. Byly tam a měly hodně špatnou náladu! Nehořel jim totiž oheň, a tak se rozhodly, že alespoň někoho zaklejí. Dalo nám dost práce je přemluvit, abychom se obětmi jejich rozmaru nestali právě my a nechaly nás odejít. Překonání lávky přes řeku nám zabralo hodně času. Někteří museli překonat strach, jiní zas vynaložit veškeré síly, protože mezi účastníky bylo nejen půlroční štěně, neposedné děti, ale také osmiměsíční Pěťa v kočárku.

Nakonec všechno dobře dopadlo a my mohli pokračovat po kraji lesa k Mácovu rybníčku. Zasvěcení účastníci nás přesvědčili, že v něm sídlí vodník, tak jsme ho raději nedráždili a pokračovali dál. Idylická lesní cesta nás dovedla až na louku nedaleko Hlubokodolu. Tam se s námi o zajímavé informace podělil pan Vlastimil Špaček, bývalý dlouholetý zaměstnanec tamní továrny. Potom jsme zakusili atmosféru další pověsti, tentokrát se vztahující k jarošovské pouti a Lovětínu. V lese zvaném Rejtíl nás přes veškerou obezřetnost napadli hejkalové. Něčím jsme je museli hodně rozezlít, když neváhali objevit se za denního světla! Ale i tato událost měla šťastný konec a my jsme se vrátili, byť do poetické, přece jen reality.

Došli jsme totiž na lovětínské „hlavní nádraží“ úzkokolejně dráhy. Tam jsme si zopakovali některé reálie a vychutnali specifickou atmosféru tohoto lesního nádražička. Výrazně k tomu přispělo i sluníčko, které konečně zvítězilo nad mraky a doprovázelo nás už po celý zbývající čas. Dál naše kroky vedly přes louku k přírodní památce zvané Luží. S její obnovou, vzácnými chráněnými živočichy a rostlinami nás seznámil pan František Florian. K dispozici jsme měli i barevné fotografie. Známý botanický nadšenec a „kytkolog“ Jarda Vacek se pak vydal pátrat po zmíněných rostlinách, ale pro nedostatek času tentokrát neuspěl. Možná je to tak dobře, nějaký zvědavců by se třeba neudržel...

My ostatní jsme se zatím kochali krajinou, zamávali projíždějícímu vláčku nebo se ponořili do voňavé malinové plantáže na břehu zrenovovaného rybníčka. Lovětínská rodačka paní Marie Holoubková nám při tom stačila vyprávět zážitky z dětství, kdy společně s ostatními dětmi objevovala údajnou tvrz pokořitele našeho rytíře Jaroše, tamního rytíře Širhala. To už ale naše kroky směřovaly ke stodole u polní cesty. U ní se v kukuřičném poli náhle objevila silueta četníka... To proto, že za první republiky tudy vedla trasa četnické pochůzky. Za silného větru, který bohužel trochu poničil zdařilou malbu dětí ze základní školy, nám o zašlých časech a četnických záznamech z té doby vyprávěl Bohumil Rod, zastupující na naší vycházce jednoho z pořadatelů – Společenství příznivců obce Jarošova.

Zmíněná polní cesta nás konečně dovedla do Lovětína. Po krátké zastávce u zajímavé kapličky jsme příjemně znavení zasedli ke stolům v hospůdce „U kouřící veverka“. Různorodá poptávka poutníků po nápojích i krmí byla postupně uspokojována ochotnou paní hostinskou. Pro zrychlení obsluhy se role číšnice – elévky chopila i moje maličkost. Během konzumace jsme pak z úst paní Holoubkové i Bohumila Roda vyslechli další informace o zajímavostech týkajících se bývalé špitálské obce Lovětín. Po důkladném vyplenění zásob paní hostinské a řádném vyrovnání účtů jsme se v dobrém rozmaru vydali na závěrečný úsek naší cesty. Prošli jsme obcí a po asfaltové silničce zamířili k rybníku Hánovský. Tam bylo naše poslední zastavení s připomínkou méně známé pověsti vztahující se právě k tomuto rybníku i jednomu jarošovskému domu, jehož současná obyvatelka byla účastnicí vycházky, ale o existenci pověsti neměla vůbec tušení! Poslechli jsme si i několik hospodářských a technických údajů o rybníku z úst pana Floriana. Se stále sílícím větrem v zádech jsme se už potom nezadržitelně blížili k Jarošovu. Na magickém místě u Kalvárie a hlavně u vchodu do oblíbené jarošovské osvěžovny, která je však významná i tím, že stála na počátku dlouhé historie knihovny, jsme se v dobrém rozešli s přesvědčením, že spolu rádi někdy zase někam vyrazíme.

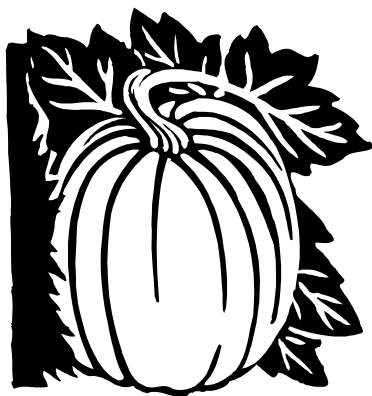
Děkuji dlouhé řadě těch, kteří můj nápad na předpoutovou vycházku vzali za svůj a přispěli k hezky strávenému společnému času. Děkuji též našemu věrnému dokumentátorovi panu Šlechtovi.

Milena Kodýmová
knihovnice

Jarošovský zpravodaj - čtvrtletník
vydává obecní úřad
odpovědný redaktor - Bohumil Rod
500 výtisků
zdarma
povoleno Ministerstvem kultury ČR
č. reg. MK ČR E 11683
ze dne 26.4.2001

**Vstal a oblékl se
s precizností robota
Pak ale ohlédl se
a ona byla sobota!**

Co se chystá...

19. října 2007

Jarošov nad Nežárkou

výlet žáků jarošovské školy a zástupců
samosprávy na pozvání přátel do Hrádku
u Sušice po stopách Františka Pravdy

20. října 2007

Zdešov

Rybí hody
Kulturní dům, posezení s hudbou
Začátek v 18 hodin

27. října 2007

Jarošov nad Nežárkou

Posvícenský turnaj v Káče.
Hospoda pod kostelem 13 hodin

10. listopadu 2007

Jarošov nad Nežárkou

Posvícenské setkání seniorů
sál sokolovny 15 hodin

17. listopadu 2007

Jarošov nad Nežárkou

Poslední leč
sál sokolovny
pořádají myslivci
hraje Studenská kapela
začátek ve 20 hodin

Ve třetím čtvrtletí 2007 svá životní výročí oslavili :

Miloslav Bejda z Jarošova nad Nežárkou
Jan Eckhardt z Jarošova nad Nežárkou
Marta Houšková ze Zdešova
Věra Karásková z Jarošova nad Nežárkou
Václav Kosař z Jarošova nad Nežárkou
Jaroslav Kostka z Lovětína
Jaroslav Kučera z Lovětína
Růžena Pfauserová z Nekrasína
Bohunka Šimková z Jarošova nad Nežárkou
Miloslav Vetýška ze Zdešova

Anna Brýnová z Jarošova nad Nežárkou
Vladimír Hladovec ze Zdešova
Jan Kadlec z Jarošova nad Nežárkou
Ludmila Kocourková z Hostějvse
Emilie Kosařová z Jarošova nad Nežárkou
Ludmila Krafková z Jarošova nad Nežárkou
Marie Pelikánová ze Zdešova
Václav Roh z Jarošova nad Nežárkou
Blažena Vacková ze Zdešova
Marie Vetýšková ze Zdešova

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme !!!